

Eingin Móses, villist fólkið

Tá ið Ísraelsmenn í útlegd vóru í Egyptalandi, vóru fjøtraðir av Farao í harða trælbandi, hoyrdust suff og mikilgremjan allan livilanga dagin, einki kundi bjarga teimum fyrrenn Harrans tíð var staðin; allur gandur brøgd og kynstur vóru nýtt á forma teimum, Ísrael sat innistongt av Farao's høvdu gandareimum, plágur nógvar kundu ikki bloyta Farao's harða hjarta, heldur ikki tá Egyptar viltust runt í myrkri svartu; Farao var harður kongur, sýtti Ísrael at fara, plágur ræðuligar kundu ikki henda mannin læra.

Men í Gosen einki myrkur, har sum Ísraelsmenn tá búðu, har var ljóst og klárur dagur, teir á Harran Gud sín trúðu; enn Egyptaland er myrkur, enn er myrkt í heimsins landi, enn Egyptaland tungt okið leggur á við trælbandi. Hvar er Móses, hann ið ljósið hevði bjart í sínum hjarta, Farao hann ikki ræddist sjálvut í myrkurstíma svára, eingin Móses, villist fólkið, horvin er profetasiðin; eingin longslur bara skuggar, tendrast aldrin ferðarvónin, ferðarvónin, ið tey fingur, tí ein Móses var sum spáddi, omanfyri alt tað tunga sat tó Hann ið øllum ráddi.

Stundum kennist eingin orka og tá lótur gerast tungar, enn Egyptalandsins harri byrðu eftir byrðu dungar; men frá ævinleikans morgni áðrenn jørðin enn var grundað, visti Skaparin til fulnar hvør ið á Hann fór at stunda. Far, mítt fólk, far út frá Farao, far í trúgt úr trælalandi, Kána'an bíðar, inntak landið, tykkum fylgja skal mín andi, oyðimørkin frammanfyri er bert lítil roynd á vegnum, gakk í trúgu, tí Eg skal fylgja fram ímóti ljósa degnum; har í Kána'ans hunangslandi afturum er farin Jordan, skulu tit í sigurssælu syngja nýggjan song óhoyrdan.

V. á L.

Lívdin, Dj. í Geilsgøtu 1

Nú er opið soleiðis: fríggjakvöld og leyggjakvöld frá kl. 19.00 til 01.00, og sunnukvöld frá kl. 19.00 til 23.00. Frá 1. januar er aldurmarkið 16 ár.

ADC-Heilsølan

Láarvegur 14 - Tórshavn - Tlf. 15828 - Fax 15893

JAPAN HANDSKAR

Lesarabrøv

Haldið saman um Okkara Flogfelag

Lat ið ikki søguna endurtaka seg, lat okkum vísa teimum, sum vilja taka Atlantic Airways frá okkum, at vit hesa ferð megna at standa saman um okkara flogfelag.

Tá vit í 64 byrjaðu við Faroe Airways, fingur vit rættind at flúgva til og úr Føroyum, og gekk hetta so væl, at í 66 keypti Faroe Airways 2 flogflór afturat og ætlaði harafturat at byrja við einum Fokker Friendship. Men í 67 sá SAS, at hetta kundi verða ein góð forrættning og yvirtók so rættindini aftur og byrjaði at flúgva

saman við Icelandair. Hetta var so endin á Faroe Airways, sum mátti gevast í 67, trokað út av SAS. Í 70 yvirtók so SAS/Maersk við Danair rutuna, og so aftur seinna Maersk einsamalt, og hava teir uttan iva vurnið nógvan pening av hesi rutu, líka til Atlantic Airways byrjaði í 88. Tá ið Maersk/Danair flugu einsamallir, høvdu feroingar ikki tá ørgrynna av avsláttum, sum nú standa ferðafólki í boði. Takkad verði Atlantic Airways broyttist hetta. Tær einastu broytingar vóru stóðugt hækki

andi prísir.

Vit Maersk ikki gevast, so lat okkum vísa teimum, at vit standa saman um Atlantic Airways, og bert flúgva við okkara flogfelag.

Tað er ov seint at takka teimum, sum bygt hava hetta flogfelag upp, tá ið teir eru trokaðir út av Maersk, sum við óavmarkaðum kapitali hevur ráð at biða til vit ikki orka meira.

Eitt kunnu vit gera okkum greitt, og tað er at Maersk bara hevur eitt fyrri eyga, og tað er at troka Atlantic Airways av rókini, fyrri síðan at verða ein

ráðandi á rutuni.

Klára vit tað ikki hesa ferð, verður tað seinur dagur, um nakrantíð, at vit kunnu flúgva «feroyiskt». TAD BERT TIL!!!

Tað skuldi ikki verið neyðugt hjá harra Maersk Mc Kinney Møller, fyrri einhvørn prís, at troka eitt flogfelag við eitt einum flogfari, út av rutuni, hann skuldi ívaleynt havt nóg mikið til tann dagliga tørvin fyrriuttan at gloypa okkum eisini.

Ein, ið vil Føroyum væl

Hvør skal føðga?

Fyri ikki so langari tíð síðan varð ein av okkara løgtingsmonnum nokk so illa viðfarin, tí hann hevði dittað sær at spyrja hvar er kreppan. Sjálvandi skuldi maðurin ikki havt málborðið seg sum hann gjørdi, men einki var tó ikki í tí hann spurdi um.

Nakað annað er, at eg føli meg noyddan at spyrja okkara ráðandi: hvar er sparringin? Í Sosialinum leygardagin lesa vit at løgtingsgrannskoðararnir eru komnir til taniðurstøðu, at húsakeypid hjá Telefonverkinum hevur givið seljaranum ein skattafyrirum, ið kanska ikki skuldi verið har.

hvønn týðning hesin fyrirumur hevur havt vita vit ikki, og kann fyrri tann skuld gera tað sama.

Men so fáa vit at vita, at starvsfólkið á Telefonverkinum fáa fyrirumir við telefongjaldi, fast gjald og samtalur, og rátt verður til at koma hesum fyrirumum til lívs. Men tað gerst einans, um ein figgarstjóri verður settur. Hvat tað kostar Telefonverkinum í eykaútreiðslum at lata sítt starvsfólk hava hesar fyrirumir, veit eg ikki, og leggi heldur ikki í at vita tað, men eitt dugir hvørt mans barn at rokna út, og ta er, at tann útreiðslan kemur

ikki í nánd av hvat ein figgarstjóri, við eini ovurhonds høgari løn við eftirlønargjaldi, kostar.

Vit hava eftirhondini upplivað nógvar sjúkur í tí feroyska samfelagnum, og ein av hesum sjúkum, ið nú gongur, er at seta figgarstjórar og figgarfrøðingar. Tað sær út sum hugsunarhætturin verður tikin frá teim, ið arbeiða skulu, og stjórar av einum og øðrum slagi koma í staðin, tí tað teir gera og halda er altíð tað rætta.

Eingin skilir hvi stovnar og stjórar bliva við at verða stovnsettir, samstundis sum skattaborgarin verður plukkaður inn

at sálina eftir skatti og avgjöldum. Sjálvandi, stjórnarnir skulu hava sína løn, tað vil einhvør hava fyrri sítt arbeiði.

Seinasti stovnurin, ið stovnsettur er í Føroyum, er rúsdrekkasølan. Tað verður ikki leingi, til tann stovnurin skal hava figgarfrøðing eisini.

Eg má spyrja sum maðurin á sinni: Hvør skal føðga?

Palli Dalsgaard

Ull er Føroya gull

Soleiðis søgdu tey fyrr í tíðini, men eg frætti, at nú eru teir farnir at grava ullina niður.

Tey halda, at gull fer at vaksa upp av tí feroyska gullinum, teir seta niður.

Bóndakonurnar arbeiða á flakavirkinum í staðin fyri at fáa ungdomin at taka seg saman at virka ullina til.

Man kann fáa nóg vøkur og góð ting burtur úr ullini. Tey ungu fólkinu duga ikki at stoppa eitt hol aftur, tey bara keypa nýtt, hvaðani fáa tey pengarnar frá? Tað visir seg at vera nóg mikið av pengum bæði til biograf og sjónleik og sjónvarp og so tann stóra avgudin hjá teimum, fótbólturin, sum nógvar milliónir fara til, bæði til hallir, graslíkisvøllir og so sleppa teir at ferðast frítt.

Eg var inni á einum spinnarí og har fekk eg at vita, at virkið skjótt skuldi latast aftur, tí arbeiðsfólkið forlangaði meira í løn og tí bleiv tógvið ov dyrt.

Eg arbeiði eina tíð á einum virki og har forlangaði fólkið meira í løn, men eg segði við tey: verið nøgd, tað er nóg mikið, sum vit fáa í løn, bara tit duga at húsast við henni, men so fóru tey í verkfall og virkið fór fallit og tá stóðu vit pen við ongum oyra. Soleiðis gera feroingar nú.

Tjóðveldislærarnir hava trokað seg inn í løgtingið at seta

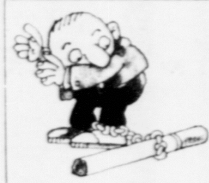

seg saman við hinum táluplunum at brúka seg við stórarí lön ella fleiri lönun, men nú hava vit fingið ein skilagóðan lögmann. Marita Petersen fær ikki fríð at arbeiða, tí teir brúka seg so illa og blanda seg uppi, teir eru sum ein brotin grammofonplata, sum melur í somrillu.

Royndið at fáa menninar út og fáid konufólkinu at seta eitt sindur av skili á.

Teir tosa um at spara. Tað er nóg meiri frossari nú enn tað nakrantíð hevur verið. Vit dugdu at spara fyrr. Lønin var

lítil fiskimanninum og minni hjá heimafólkinum og alt var dyrt tá, t.d. í 1920 kostaði ein konufólkafrakki 300 kr., einir skógvar 40 kr. og einir sokkar 5 kr. Í 1930 kostaði ein konufólkafrakki 500 kr. og mánaðarlønin var tá 12-15 kr.

Amnesty International

Skrivstovan í Vágshotni er opin mánadag, mikudag og fríggjadag kl. 11-16. Tlf. 15816.